

ikke være noget til Hinder derfor, og, som jeg bemærkede, heller intet til Hinder for at betinge denne Tilladelse af et Vederlag til Statskassen. Et andet Spørgsmaal vil det rigtignok blive, om det vil have den finansielle Betydning for Statskassen, som det ærede Medlem mente, idet han udtalte, at denne Indtægt for Statskassen kunde løbe op til adskillige Hundredefusinder. Hvis man vilde betinge en vis Rente — lad os sige f. Eks. 2 pCt. — for den blotte Tilladelse til at udstede flere Sedler, og Nationalbanken fik Tilladelse til at overskrive det Beløb, hvorfor Dækning haves i Metal, med yderligere 10 Mill. Kr., saa skulde Statskassen have 200,000 Kr. Blev det 20 Mill. Kr., vilde Statskassen faa det dobbelte eller 400,000 Kr. Men jeg anser det for tvivlsomt, om Banken, for at faa en saadan Tilladelse — som den maasse ikke fik videre praktisk Anvendelse for — vilde indgaa paa at udrede et saa stort Beløb. Dette maatte bero paa nærmere Forhandling. Noget andet vilde det naturligvis være, hvis Sagen drejede sig om, at der skulde erlægges en vis Rente for det større Beløb, som var i Cirkulation, saa længe Overstridelsen varede. Det vilde imidlertid ikke blive nogen lang Tid, ordentligvis højest kun et Par Månedes af Aaret, der her kunde være Tale om, og man vilde da ikke naa 100,000, men højest nogle Titusinder. Da det ærede Medlem nu har fremdraget dette Spørgsmaal, skal jeg have det i Erindring, naar der i Fremtiden maatte blive Anledning til en Forhandling med Nationalbankens Direktion om en yderligere Seddeludstedelse.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) gjorde en Henstilling til mig om at stille Forslag om en Forhøjelse af den Bevilling, der paa Finanslovsforslaget er søgt som Tilskud til Tilvejebringelsen af ny Skode- og Panteregistre for en Del af Sønder- og Mols Herreder og til Tilvejebringelse af Skode- og Panteprotokoludskrifter for Vejlsø, Besterregsborg og Mogenstrup Sogne, for at man derved kunde blive sat i Stand til at faa anstillet en Undersøgelse om det Forhold, hvori der paa et tidligere Tidspunkt fandtes Prioriteter paa de faste Ejendomme i de paagældende Sogne, og Forholdet fra den Tid, da de ny Registre udarbejdedes. Dette ønskede det ærede Medlem af Hensyn til Statistikken. Jeg kan være enig med det ærede Medlem i, at det kunde være henstigtsmæssigt at faa en saadan Statistik. Det vil heller ikke være særdeles vanskeligt at faa anstillet Undersøgelse om, i hvilket Forhold den samlede

Sum af de Prioriteter, som hvilede paa de faste Ejendomme paa et tidligere Tidspunkt, stod til den samlede Sum af de Prioriteter, som hvile paa de faste Ejendomme i Nutiden, skønt det ganske vist dog der kommer an paa, om den, til hvem det Hverv at udarbejde ny Registre bliver overdraget, har nogen Talsans. Det maa man ganske vist fordrø af ham, for at det skulde være ham muligt at foretage en nogenlunde nøjagtig Beregning over, hvor store Beløb af de Pantebestættelser, som hvilede paa de faste Ejendomme, og som vare i Kredittforeningens Hænder, man kunde antage vare afdragne i den forløbne Tid, siden Pantegælden blev stiftet. Der er derimod et andet Punkt, som ikke staar mig ganske klart. Forstod jeg det ærede Medlem ret, ønskede han at faa at vide, i hvilket Forhold den samlede Sum af Prioriteterne stod til Ejendommens Værdi. Men der maa jeg sige, at det vel turde være vanskeligt at fastsætte Værdien af Ejendommene den Gang og Værdien af Ejendommene nu. I øvrigt skal Spørgsmaalet blive taget under Overvejelse, og jeg kan jo konferere med det ærede Medlem om, hvorledes han nærmere havde tænkt sig Sagen udført.

Det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Blühme) har spurgt mig, om der ikke vilde være Mulighed for, at der paa de Steder i Landet, hvor det var nødvendigt, blev skabt flere Forhold for Pantebøger og Panteregistre, idet han henviste til, at Herredskontoret i Hobro var indrettet i en privat Lejebolig, hvilket ikke frembød megen Sikkerhed for disse vigtige Dokumenter i Tilfælde af Ildsvaade. I den Anledning skal jeg bringe i det ærede Medlems Erindring, hvorledes Sagen om Anbringelse af brandfri Rum i lejede Boliger tidligere har stillet sig her i Folketinget. Spørgsmaalet var under Forhandling i Sæssionerne 1884—86. Ministeriet ønskede den Gang at faa Bemyndigelse til at anbringe brandfri Rum ikke blot i Embedsboliger og Retsbetjentes Kontorer, som vare anbragte i offentlige Bygninger, men ogsaa i de Retsbetjentes Kontorer, som fandtes i private Bygninger, naar der kunde tilvejebringes Sikkerhed for, at Lejemaalet kunde bestaa mindst 10 Aar. I Overensstemmelse hermed foreslog Ministeriet i Samlingen 1886—87, at der maatte blive bevilget til Anbringelse af saadanne brandfri Rum et Beløb af 33,850 Kr. Vedkommende Post paa Finanslovsforslaget blev imidlertid nedsat med det nævnte Beløb med følgende Begrundelse fra Finansudvalgets Side: „Derimod kan man ikke anbefale at bevilge 33,850 Kr. til Anbringelse af saa-